

MIŠJA ZGODBA

Jorgos Armiš

<O, kako velika luna.>

<Ni sira, Gromit.>

<Niti koščka sira nimava.>

<Vsi vedo, da je luna iz sira.>

<Halo?>

Kličem iz Evrofona.

Za vas imamo posebno ponudbo.

<Kdo kliče?>

Če mi namenite minutko vašega časa ...

-<Halo?>

<Kdo je to?>

Me slišite? Kličem vas,
ker je danes vaš srečen dan.

Sem Jorgos Armiš in naše podjetje
vam ponuja neverjeten popust.

<Je to šala?>

Kaj? Ne, resno, 50 odstotkov.

<Jebi se!>

<Obvestilo o deložaciji>

Živjo, mama.

<Živjo. Kako si, dragec?>

Dobro. Kako je oče?

<V redu. Sprašuje,
ali si napredoval.>

Lahko pridem domov?

<Kako to misliš?>

Mama, rad bi se vrnil domov.

Ni mi uspelo.

Dobrodošel doma, Jorgos.

Žal mi je.

Nič hudega, dragec.

Tako pač je, vsem je težko.

Ne bom ostal dolgo. Samo toliko,
da se spet postavim na noge.

Ostani, dokler želiš.

Lepo je, da si spet doma.

Res?

Seveda.

Oče je še vedno ponosen nate.

Pridi, pusti kovček zunaj.

Pripravila sem ti posteljo.

Ne bodi žalosten, sinko.

Gledali bomo moj najljubši film.

Všeč ti bo.

<Zapleši v mesečini ...>

<Kaj si želiš? Povej mi.>

<Če ti povem,
se ne bo uresničilo.>

<Kaj hočeš, Mary?>

<Luno?>

<Samo reci, pa bom vrgel laso
okrog nje in jo povlekel dol.>

<To je dobra zamisel.>

<Dal ti bom luno, Mary.
-Sprejela jo bom.>

<In potem?

-Potem jo lahko pogoltneš.>

<Raztopila se bo.>

<In lunini žarki bodo sijali
skozi tvoje prste in konice las.>

<Ali preveč govorim?

-Ja!>